

noget langt Tidsrum. Man foreslaar derfor, at Ordene „med højst 10 Aars Mellemrum“ udgaar, saa at Bestemmelsen kommer til at lyde paa, at der bliver nedsat en Kommission, som skal tage de forskellige herhen hørende Spørgsmaal op til Behandling. Derved bliver Ministeriet stillet frit overfor Spørgsmaalet om, naar denne Kommission skal ned sættes. I og for sig tilsigtes det ikke fra Flertallets Side at gøre Kommissionen permanent, men det tilsigtes at stille Ministeren frit, saa at han til enhver Tid kan ned sætte denne Kommission og lade den optage sin Virksomhed.

Under Nr. 11 har Udvalget stillet et rent sprogligt Ændringsforslag, der blot gaar ud paa, at der skal tilføjes det lille Ord „dog“.

Ændringsforslag Nr. 12 til § 12 er en fuldstændig Omredaktion af første Stykke af § 12. Det angaar Hospitalernes og Sygehusenes Medicinalforsyning, et Spørgsmaal, som har været Genstand for en grundig Overvejelse og Drøftelse i Medicinalkommissionen og formodentlig ogsaa i Ministeriet, da det er et Spørgsmaal, der har overmaade stor Betydning. I Grunden kunde man vel sige, at naar man skulde have en virkelig kontrolleret Medicinalhandel, burde den udelukkende foregaa fra Apoteker; imidlertid har de praktiske Forhold udviklet sig derhen, at man i flere Tilfælde har haft Dispensationsanstalter paa Hospitaler saaledes, at Hospitaler, som har haft en vis Størrelse og anskaffet de fornødne Apparater, Laboratorier, og som har ansat de nødvendige farmaceutiske Kandidater, kunde dispensere den Medicin, der bliver forbrugt paa Hospitalet, hvis de foretrækker en saadan Ordning, fremfor at opnaa en vis Rabat paa Medicinen, naar de købte den hos Apotekerne. Det blev altsaa et rent forretningsmæssigt Spørgsmaal for det paa gældende Hospital. Og naar man har undt Hospitalerne den Begunstigelse og fremdeles ønsker at give dem den, er det, fordi man mener derved at aabne dem Adgang til at faa en passende Rabat paa Apotekerne, da Hospitalerne som de store Medicinforbrugere, de er, har et billigt Krav derpaa, hvad egentlig ogsaa Lovforslaget indrømmer dem og andre lignende Institutioner, medens der i øvrigt er faste Takster paa Medicin. Man har fra en vis Side i Udvalget ønsket disse Hospitalernes Dispensationsret udvidet, men Udvalget har samlet sig om det Forslag, som her er fremsat, og som gaar ud paa, at Ho-

spitalerne i Fremtiden, naar de finder deres Regning derved, selv kan antage farmaceutiske Kandidater og lade tilberede den Medicin, som forbruges paa Hospitalerne — det vil sige Hospitaler, der ejes eller drives af Stat eller Kommune eller nyder et saadant Statstilskud, at de efter Justitsministeriets Skøn maa sidestilles med disse —, og Hospitalerne maa saa forsyne saavel Hospitalets Patienter som Hospitalets Personale og Patienter og Personale ved andre under samme Institution hørende Hospitaler med Medicin. Denne sidste Bestemmelse er en Udvidelse af Lovforslagets Bestemmelse om dette Forhold.

Under Nr. 13 har Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 12 om, at 2det Stykke i § 12 omredigeres saaledes, at den samme Kontrol med Medicinens Tilberedning og Udlevering, som finder Sted paa Apotekerne, ogsaa skal finde Sted paa Hospitalerne, naar de har indrettet Dispensationsanstalter, en Bestemmelse, der er ret selvfølgelig, da de Patienter, der ligger paa Hospitalerne, maa have samme Garanti som Patienter udenfor Hospitalerne for, at den Medicin de faar, er saa god og forsvarlig som muligt.

Ændringsforslag Nr. 14 til § 13 gaar ud paa at udvide de distribuerende Lægers Ret til ikke alene at distribuere Medicin, men under visse Forhold ogsaa Forbindstoffer, og hvad dermed staar i Forbindelse. Og under Nr. 15 har Udvalget stillet et Ændringsforslag om de distribuerende Lægers Tilladelse til at udlevere Medicin og Forbindstoffer. Jeg skal her bemærke angaaende dette Ændringsforslag, at den højtærede Justitsminister om samme Emne har stillet et Ændringsforslag, der har en noget anden Redaktion end det, der er stillet af Udvalget. Det er muligt, at den højtærede Justitsministers Forslag bør foretrækkes fremfor Udvalgets, og jeg skal derfor, naar jeg har hørt den højtærede Justitsministers Begrundelse af hans Forslag til § 13, forbeholde mig paa Udvalgets Vegne at tage Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 15 tilbage.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 14 er nærmest stillet for Tydelighedens Skyld. Skønt vi i Udvalget mener, at Sundhedsstyrelsen har den her omtalte Ret, har vi dog ønsket at tydeliggøre det ved denne Redaktion.

Ændringsforslaget under Nr. 17 er af ren sproglig Art, det tilsigter ikke nogen Realitetsforandring. Under Nr. 20 har et Flertal i Udvalget til § 19 stillet et Æn-